

C-285/20. sz. ügy**Előzetes döntéshozatal iránti kérelem****A benyújtás napja:**

2020. június 29.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Centrale Raad van Beroep (Hollandia)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2020. június 25.

Fellebbező:

K

A fellebbezési eljárásban ellenérdekű fél: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut
werknemersverzekeringen (Uwv)

**Centrale Raad van Beroep (szociális és közszolgálati fellebbviteli bíróság,
Hollandia; a továbbiakban még: Raad)**

Többtagú tanács

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (a továbbiakban: EUMSZ) 267. cikke alapján az Európai Unió Bírósága elé terjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelem

Felek:

K, lakóhelye: Enschede (Hollandia) (fellebbező)

Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv) (a munkavállalók biztosításának kezeléséért felelős intézet igazgatótanácsa, Hollandia; a továbbiakban: Uwv)

[omissis] **[eredeti 2. o.]**

AZ ELJÁRÁS MENETE

[az eljárás menete] [omissis]

MEGFONTOLÁSOK

1. A Raad (szociális és közszolgálati fellebbviteli bíróság) a következő tényeket és körülményeket veszi alapul:
  - 1.1. A fellebbező 1979-ben vándorolt ki Törökországból Hollandiába. 2005-től családjával a németországi [1. településen] lakott. Kapcsolati problémák miatt a fellebbező 2016. február 2-án kijelentkezett az [1. település] lakcímnnyilvántartó hatóságánál, és fivéréhez költözött a hollandiai [2. településre]. 2016. február 16-án a fellebbezőt megműtötték egy németországi kórházban, ahol 2016. február 19-ig tartózkodott. 2016. március 4-én bejelentkezett fivérének címére a [2. településen]. 2016. októbere óta a fellebbező saját lakásában él a hollandiai [3. településen].
  - 1.2. 1979-től a fellebbező különböző holland munkáltatóknak dolgozott Hollandiában. 2015. május 1-jén egy német munkáltatónál kezdett dolgozni Németországban. Többek között személyzeti problémák miatt 2015. augusztus 24-én beteget jelentett. Betegségének első hat hetében munkáltatója tovább fizette javadalmazását. 2015. október 14. és 2016. április 4. között a fellebbező német táppénzben részesült. 2016. február 15-én a munkáltató 2016. március 15-i hatállyal felmondta a munkaszerződést. 2015. augusztus 24. és 2016. március 15. között a fellebbező nem végzett munkát munkáltatója javára. A hatáskörrel és illetékességgel rendelkező német hatóság 2016. április 4-től kezdődően a megfelelő tevékenységek tekintetében újból munkaképesnek nyilvánította a fellebbezőt.
  - 1.3. 2016. április 22-én a fellebbező a Werkloosheidswet (WW) (a munkanélküliségről szóló törvény, a továbbiakban: WW) szerinti munkanélküliségi ellátás 2016. április 4-től kezdődő folyósítása iránti kérelmet nyújtott be az Uvw-hez. 2016. április 7-i határozatában az Uvw úgy döntött, hogy a fellebbező 2016. április 5-től jogosult ugyan a WW szerinti munkanélküliségi ellátásra, ezen ellátást azonban nem folyósítják részére, mert a fellebbező önhibájából munkanélküli. 2016. július 7-én az Uvw arról tájékoztatta a fellebbezőt, hogy a munkanélküliségi ellátásra való jogosultsága tárgyában történő döntéshozatal tekintetében illetékességének hiányát tervezi megállapítani, és lehetőséget adott a fellebbező számára ezzel kapcsolatos álláspontjának kifejtésére. **[eredeti 3. o.]**
  - 1.4. A panasz tárgyában hozott 2016. szeptember 14-i határozattal (megtámadott határozat) mint megalapozatlant elutasították a fellebbező panaszát. E határozat alapját – a 2016. július 7-én közölt tervezett eljárásra hivatkozva – az képezte, hogy az Uvw nem tekinti magát illetékesnek a munkanélküliségi ellátás iránti kérelem tárgyában történő döntéshozatalra. A munkavállalói tevékenység

Németországban történő tényleges folytatása során (2015. május 1. és 2015. augusztus 24. között) a fellebbező Németországban rendelkezett lakóhellyel, és nem minősült határ menti munkavállalónak. A legutóbbi munkavállalói tevékenység helye szerinti államként Németország illetékes a munkanélküliségi ellátás tárgyában történő döntéshozatalra.

2. A rechtbank (körzeti bíróság, Hollandia) a megtámadott határozattal szemben indított keresetet mint megalapozatlant elutasította. A rechtbank (körzeti bíróság) véleménye szerint az Uvw helyesen járt el, amikor nem tekintette a fellebbezőt határ menti munkavállalónak, és egyébként a 883/2004/EK rendelet (a továbbiakban: 883/2004 rendelet) 65. cikke alapján sem áll fenn Hollandiában a munkanélküliségi ellátásra való jogosultság.

3. A felek álláspontja

A fellebbező

- 3.1. A fellebbező – összefoglalva és a jelen kérelem vonatkozásában releváns szempontból – úgy véli, hogy jogosult Hollandiában munkanélküliségi ellátásra. 2016. február 2-i Hollandiába költözésekor még német munkáltatójánál állt munkaviszonyban, és – ha nem lett volna beteg – határ menti munkavállalóként dolgozott volna.

Az Uvw

- 3.2. Az Uvw a Raad (szociális és közszolgálati fellebbviteli bíróság) előtti tárgyaláson kérdésre részletesen is megindokolta álláspontját. Az Uvw véleménye szerint a fellebbező nem jogosult Hollandiában munkanélküliségi ellátásra a 883/2004 rendelet 65. cikke alapján. Ezt a rendelkezést olyan munkanélküli személyekre kell alkalmazni, akik a legutóbbi munkavállalói tevékenységük során az illetékes tagállamtól eltérő tagállam területén rendelkeztek lakóhellyel. Igaz ugyan, hogy a fellebbező 2016. február 2-től Hollandiában rendelkezett lakóhellyel, lakóhelyének Németországból Hollandiába történő áthelyezésére azonban nem legutóbbi munkavállalói tevékenységének tényleges folytatása során került sor. A fellebbező ugyanis 2015. augusztus 25-től, amikor beteget jelentett, munkaviszonyának 2016. március 15-i megszűnéséig már nem végzett ténylegesen munkát.

Az Uvw véleménye szerint a 883/2004 rendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti fikció, amely szerint – az alkalmazandó jogszabályok meghatározása szempontjából – a betegségi ellátásokban részesülő személyt úgy kell tekinteni, mint aki folytatja a munkavállalói tevékenységet, nem alkalmazható a 883/2004 rendelet III. címében foglalt, a munkanélküli-ellátásokra vonatkozó különleges rendelkezések értelmezése során.

Az Európai Unió Bíróságának (a továbbiakban: Bíróság) 1988. szeptember 22-i Bergemann (236/87, EU:C:1988:443) ítélete (a továbbiakban: Bergemann ítélet)

sem vezet más következtetésre, mert a fellebbező nem családi okokból költözött Hollandiába. [eredeti 4. o.]

4. A releváns uniós jogi rendelkezések

4.1.1. A 883/2004 rendelet 11. cikkének (2) bekezdése a következőképpen szól:

E cím alkalmazásában a munkavállalói vagy önálló vállalkozói tevékenységük miatt vagy következtében pénzbeli ellátásokban részesülő személyeket úgy kell tekinteni, mint akik folytatják az említett tevékenységet. Ez nem vonatkozik a rokkantsági, öregségi vagy túlélő hozzátartozói nyugdíjakra, illetve munkahelyi balesetek vagy foglalkozási megbetegedések miatt nyújtott nyugdíjakra vagy határozatlan időtartamú kezelést fedező pénzbeli betegségi ellátásokra.

4.1.2. A 883/2004 rendelet 11. cikke (3) bekezdésének a) pontja értelmében:

A 12–16. cikkekre is figyelemmel:

a munkavállalóként vagy önálló vállalkozóként egy tagállamban tevékenységet folytató személyek az adott tagállam jogszabályainak a hatálya alá tartoznak.

4.1.3. A 883/2004 rendelet III. címének 6. fejezete – a II. címben foglalt általános szabályoktól bizonyos esetekben eltérő – különös kapcsoló szabályokat tartalmaz a munkanélküli személyekre vonatkozóan annak meghatározhatósága érdekében, hogy melyik intézménynek kell az érintett rendelkezésekben említett ellátásokat nyújtania, és mely jogszabályokat kell alkalmazni.

4.2. A 883/2004 rendelet 65. cikkének (2) bekezdése és (5) bekezdésének a) pontja a következőképpen szól:

(2) Az a teljes munkanélküli személy, aki a legutóbbi munkavállalói vagy önálló vállalkozói tevékenysége során az illetékes tagállamtól eltérő tagállamban rendelkezett lakóhellyel, és aki továbbra is abban a tagállamban rendelkezik lakóhellyel, vagy oda visszatér, a lakóhely szerinti tagállam foglalkoztatási szolgálatának rendelkezésére áll. A 64. cikk sérelme nélkül a teljes munkanélküli személy – kiegészítő lépésként – azon tagállam foglalkoztatási szolgálatának is rendelkezésére állhat, amelyben legutóbb munkavállalóként vagy önálló vállalkozóként tevékenységet folytatott.

A határ menti munkavállalók kivételével az a munkanélküli személy, aki nem tér vissza a lakóhelye szerinti tagállamba, azon tagállam foglalkoztatási szolgálatának rendelkezésére áll, amely tagállam jogszabályainak a hatálya alá legutóbb tartozott.

(5) a) A (2) bekezdés első és második mondatában említett munkanélküli személy a lakóhely szerinti tagállam jogszabályainak megfelelően jogosult ellátásokra, mintha munkavállalóként vagy önálló vállalkozóként folytatott legutóbbi

tevékenysége során azon tagállam jogszabályainak a hatálya alá tartozott volna. Az ellátásokat a lakóhely szerinti intézmény biztosítja.

5. A vita tárgya

5.1. A felek közötti vita tárgyát az a kérdés képezi, hogy a fellebbező igényt tarthatott-e 2016. április 4-től munkanélküliségi ellátásra Hollandiában a 883/2004 rendelet 65. cikkének (2) bekezdése és (5) bekezdésének a) pontja alapján. Különösen annak kérdéséről van szó, hogy a fellebbező az illetékes tagállamtól eltérő tagállamban rendelkezett-e lakóhellyel legutóbbi munkavállalói tevékenysége során. **[eredeti 5. o.]**

5.2. Illetékes tagállam

5.2.1. Nem vitatott, hogy a fellebbező 2015. október 14. és 2016. április 4. között német táppénzben részesült. A 883/2004 rendelet 11. cikkének (2) bekezdése és (3) bekezdésének a) pontja alapján ezért ezen időszak tekintetében olyan személynek kell tekinteni, aki Németországban folytatott munkavállalói tevékenységet, és a német jogszabályokat kell alkalmazni. Ez azt jelenti, hogy az említett időszak tekintetében Németország a 883/2004 rendelet 1. cikkének q) és s) pontja értelmében vett illetékes tagállam.

5.3. Lakóhely

5.3.1. A felek között nem vitatott, hogy a fellebbező 2016. február 2-től Hollandiában rendelkezett lakóhellyel, és a Raadnak (szociális és közszolgálati fellebbviteli bíróság) nincs oka arra, hogy ettől eltérő következtetésre jusson.

5.4. A 65. cikk alkalmazása; „a legutóbbi munkavállalói [...] tevékenysége során” fordulat értelmezése

5.4.1. A fentiek alapján megállapítható, hogy a fellebbező 2016. február 2-től az illetékes tagállamtól eltérő tagállamban rendelkezett lakóhellyel. Nem vitatott továbbá, hogy a fellebbező 2016. április 4-től teljes munkanélküli volt. Azokra a teljes munkanélküli személyekre, akik a legutóbbi munkavállalói tevékenységük során az illetékes tagállamtól eltérő tagállamban rendelkeztek lakóhellyel, a 883/2004 rendelet 65. cikke alapján különös szabályozás vonatkozik. Ez egyaránt vonatkozik a határ menti munkavállalókra és a nem határ menti munkavállalókra.

5.4.2. Azon kérdés szempontjából, hogy a fellebbező helyzetére alkalmazni kell-e a 883/2004 rendelet 65. cikkét, jelentőséggel bír, hogy legutóbbi munkavállalói tevékenysége során a fellebbező Hollandiában rendelkezett-e lakóhellyel. Az Uvw szerint a fellebbezőnek [az említett rendelkezés alkalmazhatóságához] e munkavállalói tevékenység tényleges folytatása során kellett volna Hollandiában lakóhellyel rendelkeznie. A fellebbező esetében nem vitatottan nem ez a helyzet, mivel 2015. augusztus 24. után, amikor beteget jelentett, ténylegesen már nem végzett munkát Németországban.

- 5.4.3. Nem válaszolható meg észszerű kétség nélkül az a kérdés, hogy a felperes helyzetére alkalmazni kell-e a 883/2004 rendelet 65. cikkét. A Raad (szociális és közszolgálati fellebbviteli bíróság) számára ugyanis nem teljesen egyértelmű, hogy e rendelkezés alkalmazása esetében a munkavállalói tevékenység tényleges folytatása során kell-e megvalósulnia az illetékes tagállamtól eltérő tagállambeli lakóhellyel való rendelkezésnek, vagy a munkavállalói tevékenység folytatásával jogi szempontból esetlegesen egyenértékűnek tekintendő helyzetek is jogosultságot keletkeztetnek a lakóhely szerinti államban a munkanélküliségi ellátásra.
- 5.4.4. A munkavállalói tevékenység folytatásával egyenértékűnek tekintendő helyzetek olyan helyzetek lehetnek, amelyekben az érintett személy továbbra is biztosított a legutóbbi munkavállalói tevékenység helye szerinti államban a szociális biztonsági rendszer keretében, miközben (már) nem végez munkát. Például a munkaviszony fennállása alatti (fizetés nélküli) szabadság vagy az olyan felmondási idő esetében, amely alatt az érintett személy a munkaviszony megszűnéséig mentesül a munkavégzési kötelezettség alól. Ezzel összefüggésben óhatatlanul adja magát a Bergemann ítélettel való összehasonlítás. Olyan helyzetre is gondolni lehet, mint amilyen a jelen ügyben szereplő, amelyben a fellebbező a táppénz folyósításának ideje alatt költözött el, és ezen ellátás folyósítása miatt úgy tekintik, hogy munkavállalói tevékenységet folytat. A fellebbező esetében ráadásul különböző tényezők kombinációja állt fenn azon időpontban, amelyben **[eredeti 6. o.]** lakóhelyét Hollandiába helyezte át. Táppénzben részesült ugyanis, és még német munkáltatójánál is fennállt a munkaviszonya.
- 5.5. A Raad (szociális és közszolgálati fellebbviteli bíróság) különböző körülmények miatt kételkedik az Uwv azon álláspontjának helytállóságában, hogy a 883/2004 rendelet 65. cikkének alkalmazásában a legutóbbi munkavállalói tevékenység tényleges folytatása során kell megvalósulnia az illetékes tagállamtól eltérő tagállambeli lakóhellyel való rendelkezésnek. E körülmények bemutatására az alábbiakban kerül sor.
- 5.5.1. A Raad (szociális és közszolgálati fellebbviteli bíróság) először is a 883/2004 rendelet 11. cikkének (2) bekezdésére hivatkozik, amely az alkalmazandó jogszabályok meghatározása szempontjából a táppénz jelen ügybelihez hasonló folyósítását egyenértékűnek tekinti a munkavállalói tevékenység folytatásával. A II. cím tehát nem kapcsolja ezt az egyenértékűséget a munkavállalói tevékenység tényleges folytatásához.
- 5.5.2. A II. címet illetően ez az egyenértékűség a Bíróság 2017. szeptember 13-i X ítéletéből (C-569/15, EU:C:2017:673) következik. A 24. pontban a Bíróság megállapította, hogy amennyiben az adott személy a munkáltatója által engedélyezett fizetés nélküli szabadság alatt megőrzi munkavállalói minőségét, úgy kell tekinteni, hogy e személy az 1408/71/EGK rendelet II. címe értelmében munkavállalóként végez tevékenységet, függetlenül attól, hogy e munkaviszonyból származó főbb kötelezettségek ezen meghatározott időszak során felfüggesztésre kerülnek. A Raad (szociális és közszolgálati fellebbviteli

bíróság) szerint a jelen ügyben semmi sem enged arra következtetni, hogy a 883/2004 rendelet alkalmazása során eltérő álláspontot kellene képviselni.

5.5.3. A Raadban (szociális és közszolgálati fellebbviteli bíróság) felmerül a kérdés, hogy a „munkavállalói tevékenység folytatása” fogalma logikus és koherens értelmezésének nem kell-e azzal járnia, hogy ezt a III. cím 65. cikkében használt fogalmat annak a II. címbeli alkalmazására figyelemmel kell értelmezni. A 65. cikk alkalmazása során ez esetben csak az lenne döntő, hogy az érintett személy azon tagállamtól eltérő tagállamban rendelkezik-e lakóhellyel, amely tagállam jogszabályainak a hatálya alá a II. cím értelmében a legutóbbi munkavállalói tevékenysége során tartozott (lásd: a Bíróság 1994. január 27-i Toosey ítélete, C-287/92, EU:C:1994:27, 13. pont; 1995. június 29-i Van Gestel ítélete, C-454/93, EU:C:1995:205, 24. pont). Más szóval: hogy az érintett személy az illetékes tagállamtól eltérő tagállamban rendelkezett lakóhellyel (Van Gestel ítélet, 13. pont).

5.6. A Raad (szociális és közszolgálati fellebbviteli bíróság) másodszor a Bergemann ítéletre hivatkozik. Bár ez az ítélet az 1408/71 rendelettel, és különösen annak 71. cikke (1) bekezdése b) pontjának ii. alpontjával összefüggésben született, a Raad (szociális és közszolgálati fellebbviteli bíróság) véleménye szerint továbbra is jelentőséggel bír a jelen ügyben releváns jogkérdés értelmezése szempontjából. Ebben az ítéletben egy Hollandiában lakóhellyel rendelkező és ott dolgozó nőről volt szó, aki munkaviszonyának utolsó hónapjában szabadsága alatt családi okokból Németországba költözött. E nő tehát olyan időpontban költözött Németországba, amikor még fennállt a munkaviszonya, ténylegesen azonban már nem végzett munkát. A Bíróság alkalmazhatónak tekintette az 1408/71 rendelet 71. cikke (1) bekezdése b) pontjának ii. alpontját – a 883/2004 rendelet 65. cikkét megelőző szabályozást – e helyzetre, amelyben a munkavállaló a legutóbbi munkavállalói tevékenysége során családi okokból másik tagállamba helyezte át lakóhelyét.

5.6.1. Az Uvw véleménye szerint a Bergemann ítéletből az is kitűnik, hogy a vonatkozó rendelkezések megkövetelik, hogy a legutóbbi munkavállalói tevékenység folytatására ténylegesen sor kerüljön. A Bíróság annak ellenére, hogy az 1408/71 rendelet 71. cikke (1) bekezdése b) pontjának ii. alpontja alapvetően nem volt alkalmazható A. Bergemann helyzetére, a Németországba költözés alapjául szolgáló családi okok miatt mégis úgy tekintette, hogy e helyzet az említett rendelkezés **[eredeti 7. o.]** hatálya alá tartozik, mert A. Bergemann-nak Németországban volt a legjobb esélye az újrafoglalkoztatásra. Ha egy biztosított személy másik tagállamba költözik abban az időszakban, amelyben ténylegesen már nem végez munkát, csak akkor alkalmazandó az 1408/71 rendelet 71. cikke (1) bekezdése b) pontjának ii. alpontja és a 883/2004 rendelet 65. cikke, ha e költözésre családi okokból kerül sor.

5.6.2. A Raad (szociális és közszolgálati fellebbviteli bíróság) véleménye szerint a Bergemann ítéletből az is kitűnik, hogy „a legutóbbi munkavállalói [...] tevékenysége [során]” fordulat nem kizárólag e munkavállalói tevékenység

tényleges folytatására vonatkozik, hanem olyan helyzetre is, amelyben a munkaviszony még mindenképpen fennáll, és az érintett személy e munkaviszony fennállása alatt még a legutóbbi munkavállalói tevékenység helye szerinti állam jogszabályainak a hatálya alá tartozik. A Raad (szociális és közszolgálati fellebbviteli bíróság) azonban nem tudja a szükséges bizonyossággal megítélni a Bíróság által ezzel összefüggésben azon okoknak tulajdonított jelentőséget, amelyek A. Bergemann Németországba költözésének alapjául szolgáltak. A Raad (szociális és közszolgálati fellebbviteli bíróság) – többek között az 1977. február 17-i Di Paolo ítéletre (76/76, EU:C:1977:32) hivatkozva – nem zárja ki, hogy a Bíróság csak a lakóhely meghatározása szempontjából tekintette döntőnek a családi okokból való elköltözést, különösen mert ez alapján úgy kell tekinteni, hogy A. Bergemannt szoros kapcsolatok fűzik az új lakóhelye szerinti államhoz.

- 5.6.3. Ez az értelmezés azzal a következménnyel jár, hogy abban az esetben, ha a felek között – mint a jelen ügyben – nem vitatott, hogy az érintett személy az illetékes tagállamtól eltérő tagállamban rendelkezik lakóhellyel, nem bírnak jelentőséggel a legutóbbi munkavállalói tevékenység során történő elköltözés okai. A Raad (szociális és közszolgálati fellebbviteli bíróság) annak feltételezése felé hajlik, hogy még ha az elköltözésre nem családi okokból került is sor, indokolt a munkanélküliségi ellátásra való jogosultságnak a lakóhely szerinti tagállamban történő biztosítása. Amint azt a Bíróság a Bergemann ítéletben is megállapította, a lakóhely szerinti tagállamhoz fűződő kapcsolatok főszabály szerint e tagállamban nyújtják a legjobb esélyt az érintett személy számára az újrafoglalkoztatásra. Ez megfelel az 1408/71 rendelet 71. cikke – jelenleg a 883/2004 rendelet 65. cikke – arra irányuló céljának, hogy a migráns munkavállalók számára az új munkahely keresése szempontjából legkedvezőbb feltételek mellett garantálja a munkanélküli-ellátásokat (Bergemann ítélet, 18. és 20. pont; Van Gestel ítélet, 20. pont).
- 5.6.4. A Bíróság ítélkezési gyakorlata és a 883/2004 rendelet 65. cikkének célja alapján a Raad (szociális és közszolgálati fellebbviteli bíróság) valószínűnek véli, hogy az említett rendelkezés alkalmazása szempontjából döntő jelentőséggel bír, hogy az érintett személy az illetékes tagállamtól eltérő tagállamban rendelkezik lakóhellyel (Toosey ítélet, 13. pont; Van Gestel ítélet, 24. pont).
- 5.6.5. A Raad (szociális és közszolgálati fellebbviteli bíróság) nem hagyja figyelmen kívül, hogy a Bíróság többek között a Di Paolo ítéletben (13. pont) megállapította, hogy a 71. cikk (1) bekezdése b) pontjának ii. alpontját – a visszaélések megelőzése érdekében is – megszorítóan kell értelmezni. A Bíróság ítélkezési gyakorlata mindazonáltal arra enged következtetni, hogy e megszorító értelmezés célja annak biztosítása, hogy az érintett személy esetében ne állapítsák meg elhamarkodottan azon követelmény teljesülését, hogy a legutóbbi munkavállalói tevékenysége során az illetékes tagállamtól eltérő tagállamban rendelkezett lakóhellyel, különösen ha az e másik tagállambeli tartózkodás csak viszonylag rövid idejű. A jelen ügyben azonban megállapítást nyert, hogy a fellebbező 2016. február 2-től Hollandiában rendelkezett lakóhellyel, és nem kell értelmezni a lakóhely fogalmát.

6. A fent bemutatott megfontolások alapján a Raad (szociális és közszolgálati fellebbviteli bíróság) indokoltnak véli, hogy a 883/2004 rendelet 65. cikkének értelmezésére irányuló kérdéseket terjesszen a Bíróság elé. **[eredeti 8. o.]**

HATÁROZAT

A Centrale Raad van Beroep (szociális és közszolgálati fellebbviteli bíróság)

– az EUMSZ 267. cikk alapján előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

- 1) Úgy kell-e értelmezni a 883/2004/EK rendelet 65. cikkének (2) és (5) bekezdését, hogy az a teljes munkanélküli személy, aki az e rendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti ellátásokban az illetékes tagállamban való részesülés ideje alatt és/vagy munkaviszonyának megszűnése előtt másik tagállamba helyezte át a lakóhelyét, a lakóhelye szerinti tagállam jogszabályai szerint jogosult munkanélküliségi ellátásra?
- 2) Jelentőséggel bír-e e tekintetben, hogy az említett személy milyen – például családi – okokból helyezte át lakóhelyét az illetékes tagállamtól eltérő tagállamba?

– [az eljárás felfüggesztése] [omissis]

[záróformulák és aláírások] [omissis]